

Grafieknummer :

Repertoriumnummer : 2539

Vonnisdatum : 05.12.2006

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE

vertegenwoordigd door het college van
burgemeester en schepenen, met burelen te

burgerlijke partij, gesteld ter zitting van 27.09.2005 tegen beklaagden,
vertegenwoordigd door Mr. : in. advocaat te

EN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

met handelsregisternummer : gevestigd te 3550

autohersteller, geboren

wonende te

van Italiaanse nationaliteit.

in zijn hoedanigheid van afgevaardigd bestuurder van

3. _____, bediende, geboren _____
_____, wonende te _____

Belg.
in haar hoedanigheid van afgevaardigd bestuurder van _____

4. _____, handelaar, geboren te _____
_____, wonende te _____
Belg.

VERDACHT VAN:

Te _____,

DE EERSTE,
DE TWEEDE, vanaf 06/11/2003,
DE DERDE, tot 06/11/2003,
als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft
toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

DE VIERDE,
als gebruiker-uitvoerder die tot de werken opdracht heeft gegeven,

Van 24/03/2000 tot 26/07/2004,

op het onroerend goed gelegen te _____ gekadaastreerd of geweest zijnde
_____, c.a., eigendom van DE EERSTE,
ingevolge akte van oprichting-aankoop dd. 27/05/1998, 27/01/1999 en 09/03/1999,
verleden voor notaris _____ met standplaats te _____

- De verbouwing van een woning (ca. 60 m²) annex deels vervallen bijgebouw (ca. 45 m²) opgericht in baksteen, waarbij:
 - op de hoofdbouw pausen werden bijgelegd, het woongedeelte van een volledig nieuw buitenschijnsel werd voorzien, de binnenzijde volledig woonklaar werd gemaakt en sinds 02/08/2000 effectief bewoond werd door vierde beklagde;
 - de verzaakte en vervallen zijgevel terug opgericht werd in baksteen;
 - een verbinding gemaakt werd tussen de achterbouw en de woning;
 - de achterbouw bestemd werd als bergruimte;
 - tegen de zijgevel rechts van de woning/bijgebouw een terrasje werd aangelegd in klinkerverharding met een oppervlakte van ca. 25 m²;
 - een gedeelte van de zijgevel links van de woning en het totale bijgebouw gedicht werd met eternieten golfplaten;

- Een grindverharding tussen de bestaande woning en de tegenoverliggende niet verbouwde schuur met een oppervlakte van ca. 630 m², met rondom een omheining in bekaerddraad en cementen palen en een houten poort;
- Een toegangsweg, verhard in grind en voorzien van verlichting met een lengte van ca. 250m en een breedte van ca. 6.30m;
- Rondom het terrein een afsluiting in draad en houten treinbuis;

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van artikel 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien artikel 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd. 22 oktober 1996, en thans artikel 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening;

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 150€ per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 25/08/2005,
nr. en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 84,81 euro. De Bewaarder (get.) ;

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 01/09/2005,
nr. en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 46,25 euro. De Bewaarder (get.) ;

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 13/09/2005,
nr. en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 46,25 euro. De Bewaarder (get.) ;

Gelet op de stukken van het rechtsgeding,

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

- Mr. _____ namens de burgerlijke partij;

- Mr. _____, advocaat te _____, verschijnt
namens 1ste beklaagde, in zijn hoedanigheid als lasthebber ad hoc;

- 2de beklaagde, bijgestaan door Mr. _____, advocaat te _____;

- Mr. _____ loco Mr. _____, advocaat te _____,
vertegenwoordigt 3de beklaagde, die ter zitting niet verscheen;

- Mr. _____, advocaat te _____, vertegenwoordigt 4^{de}
beklaagde, die ter zitting niet verscheen.

Gelet op het vonnis dezer rechtbank op tegenspraak gewezen in datum van 18 oktober 2005 en waarbij een lasthebber ad hoc werd aangesteld,

1.

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16,36,38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B.S. van 29 april 2000), zoals gewijzigd bij decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft (B.S. 22 augustus 2003).

Tijdens de geïncrimineerde periode werden de ten laste gelegde feiten strafbaar gesteld door de artikelen 44, 64 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd bij de artikelen 2,99,146,147,149,153 en 160 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999.

Aan de constitutieve elementen van de ten laste gelegde misdrijven en aan de minimale crop gestelde straffen werd echter niet geraakt.

2.

De feitelijk strafbare gedraging in hoofde van beklaagden (de eerste, de tweede en de derde als eigenaars en de vierde als gebruiker) bestaat erin dat zij zonder een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een bestaande deels vervallen woning hebben verbouwd en uitgebreid, een terreinverharding hebben doorgevoerd en rondom het terrein een afsluiting hebben opgericht.

3.

Eerste beklaagde is de eigenaar van een onroerend goed gelegen te
; kadastraal gekend onder

Deze percelen liggen deels binnen de grenzen van een landschappelijk waardevol agrarisch gebied en deels binnen de grenzen van een natuurgebied (gewestplan; gek. bij K.B. van 3 april 1979).

Het Hof van Cassatie oordeelde in haar arrest van 22 februari 2005 dat "een landschappelijk waardevol agrarisch gebied" een "agrarisch gebied met bijzondere waarde" is, in de zin van artikel 146, vierde lid Stedenbouwdecreet; het verweert op dit punt is derhalve ongegrond.

Op 24 maart 2000 werd vastgesteld dat op de percelen werken werden uitgevoerd om het terrein af te sluiten; deze werken werden beëindigd op 27 maart 2000.

Op 26 oktober 2000 werd vastgesteld dat een vervallen woning werd herbouwd: er werden nieuwe pannen bijgelegd op het hoofdgebouw, het woongedeelte werd van een volledig nieuw buitenschijfwerk voorzien, de zijgevels werden terug op gericht, er werd een verbinding gemaakt tussen de achterbouw en de woning en er werd een terras aangelegd.

Bovendien werd een verharding in grind tussen de bestaande woning en tegenoverliggende schuur aangelegd met een oppervlakte van ong. 630m² en werd een toegangsweg, verhard in grind en voorzien van verlichting met een lengte van ong. 250 m en een breedte van 6,30 m aangelegd; deze toegangsweg bevindt zich deels in een natuurgebied.

Beklaagden voeren aan dat de werken uitgevoerd aan de woning, dienen beschouwd te worden als instandhoudingwerken.

Beklaagden gaan voorbij aan de realiteit waarin blijkt dat een woning die op 21.01.1999 werd ingeschreven op de lijst van de inventaris van verwaarlozing en op 16.10.1997 op de inventaris van leegstand, werd omgevormd tot een geheel nieuwe woning, waarbij niet alleen het woongedeelte werd vergroot maar tevens de totale woning geheel anders werd ingedeeld.

Het staat vast dat de niet vergunde bouwwerken zonder de rechtens vereiste stedenbouwkundige vergunning worden in stand gehouden in de geïnterimiseerde periode.

4.

Het misdrijf zoals omschreven in de inleidende dagvaarding is toerekenbaar aan de rechtspersoon.

Om een misdrijf te kunnen toerekenen aan een rechtspersoon moet kunnen worden aangetoond dat zowel het materieel als het intentioneel element in de rechtspersoon verenigd waren en aan de rechtspersoon kunnen worden toegerekend. Een rechtspersoon wordt strafrechtelijk verantwoordelijk gesteld voor zijn eigen daderschap en is strafrechtelijk verantwoordelijk voor een misdrijf dat hij zelf heeft gepleegd.

De activiteiten van de rechtspersoon omvatten ook alle mogelijke bewerkingen in onroerende goederen, het uitoefenen in welke vorm ook van landbouw- of veeteeltactiviteiten.

Het misdrijf heeft een intrinsiek verband met de verwezenlijking van het maatschappelijke doel van de rechtspersoon en werd bovendien voor de rekening van de rechtspersoon gepleegd.

5.

Beklaagden hebben in concreto opzettelijk gehandeld, door zonder stedenbouwkundige vergunning een aantal constructies in stand te houden in een landschappelijk waardevol gebied en een natuurgebied.

Nu is bewezen dat ook deze beklaagden schuldig zijn aan de misdrijven zoals omschreven in de inleidende dagvaarding, dient in casu niet te worden onderzocht wie van de beklaagden de zwaarste fout heeft gepleegd.

Beklaagden hebben doelbewust een inbreuk gepleegd ervan uitgaande dat éénmaal de werken waren gerealiseerd, de toestand zowel zou blijven. De feiten tonen aan dat zij lichtzinnig omsprongen met de wettelijke regels. De beklaagden moeten beseffen dat zij zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen. Dergelijke ingesteldheid is maatschappelijk onaanvaardbaar. Het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening kan niet ondergeschikt worden gemaakt aan enig ander belang van de beklaagden.

Bovendien werd beklaagde , de ex-echtgenoot van beklaagde , erop gewezen dat de werken uitgevoerd op 24 maart 2000 dienden te worden stilgelegd, nu beklaagden over geen stedenbouwkundige vergunning beschikten. In strijd met deze goede raad werden de werken op versneld tempo uitgevoerd binnen een aantal dagen.

6.

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de stedenbouwkundige inspecteur van 12 april 2001.

Deze vordering werd regelmatig (art. 149 D.O.F.O.) en tijdig (art. 26 Voorafgaande Titel Sv.)

2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S.22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

Burgerlijk wetboek art. 1382

Wet 05.03.1952 art.1 en Wet 07.02.2003

Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door

K.B. 31.10.2005 art. 1

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

*** **

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuerende OP TEGENSPRAAK;

Het vonnis van 18 oktober 2005 verder niverkende,

Stelt vast dat het misdrijf toerekenbaar is aan eerste beklaagde.

Eerste beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleegd na 01.03.2004.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 300 euro te vermeerderen met 45 opdecimien (x5,5) en alzo gebracht op 1.650 euro.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimien en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 90.93 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Tweede beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleegd na 01.03.2004.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 300 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op 1.650 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 53.34 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Derde beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleegd na 01.03.2004.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 300 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op 1.650 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 61,88 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Vierde beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleegd na 01.03.2004.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 300 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op 1.650 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 64,92 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Beveelt op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door

- de complete slooping van de verbouwde woning (inclusief de vloerplaat) en het terras,
- de verwijdering van de verharding in grind tussen de bestaande woning en de tegenoverliggende schuur,
- de verwijdering van de omheining in bekaerddraad en cementen palen en van de houten poort,
- de verwijdering van de toegangsweg,
- de verwijdering van de afsluiting rond de percelen bestaande uit draad en houten treinbiels.

en dit alles onder verbeurte van een dwangsom van € 148 per dag.

Zegt voor recht dat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagden op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

En statuerende op burgerlijk gebied:

Verklaart de eis van de burgerlijke partij niet ontvankelijk bij gebrek aan persoonlijk belang.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DERTIENDE KAMER**,
5 december 2006, alwaar zetelden:

, Ondervoorzitter, enige rechter,
[, Substituut Procureur des Konings,
], Adjunct-griffier.